אגרות הראי"ה - כרך ג' - אגרת תתקלה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ז שבט תרע"ט - לונדון
נמען: בנו, הרב צבי יהודה

בעניין ירושלים יש 'עקולי ופשורי' מחוסר ריכוז הדעות, אבל מבטיחים שיתיישר. הקול הקורא האחרון יצא 'בעידן ריתחא', כי בפומבי ביזו את הקהל הכשר, והיה צורך 'להטיל קצת מרה'. הרב קוק בירך את הנשיא וילסון במברק בשם ההסתדרות, וביקש ממנו להגן על זכויות ישראל בארץ ונגד שופכי דם היהודים; התשובה הייתה מכובדת.

עיקרי הדברים

- ענייני ירושלים.
- קול קורא בעידן ריתחא.
- מברק לנשיא וילסון.

נוסח האגרת

ב"ה[1], ט"ז שבט, עטר"ת[2] לונדון.

בני מחמדי שליט"א[3], עברו קצת ימים יותר מההרגל שלנו שלא כתבנו לך, מפני הטרדות שונות. ת"ל[4] על החוה"ש[5] אשר עמנו. כמו כן הגיעונו מכתבים מהתם, ב"ה על שלו'[6] כולם. וע"ד[7] הענין הירושלמי, נקוה בעה"י[8] שיכונן מצעדנו לגמור בעדנו לטובה. ואע"פ[9] שכפי הנראה ישנם איזה עקולי ופשורי, מהעדר ריכוז הדיעות, אבל כפי הנראה אין זה ענין חמור. מבטיחים הם שבבאנו בע"ה[10] יתישר הכל כראוי. ונקוה לשמו יתי'[11] שינחנו בעצתו ויחזקנו ויעודדנו למען שמו יתי'. קול-הקורא האחרון יצא אמנם בעדן ריתחא קצת, מפני שבפומבי בזה ו"מ את הקהל הכשר, בכמה דברים בוטים, שעשו רושם של איבה, והי'[12] צורך שעה להטיל קצת מרה. וב"ה[13] כנראה יוטב היחש גם בזה. רק עלינו לעמד על עמדנו, לרומם את האידיאל היותר נשגב ויותר קדוש בתחיית עם ד' על אדמתו, ולארגן את הקהל הכשר, האמון ברגשי קודש ובחיי הקודש המפעליים, שידע את ערכו ואת השפעתו.

את וילסון ברכתי בדעפעשע בשם הסתדרותנו הקדושה, ודרך אגב דרשתי ממנו להגן על זכויותנו על אדמת הקודש המיוסדות על יסוד דבר ד', ולקנא קנאת הצדק נגד שופכי דם

1 ב"ה - ברוך השם
2 עטר"ת - השנה תרע"ט (1918/1919) - כתובה במילה "עטרת"
3 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4 ת"ל - תודה לא-ל
5 החוה"ש - החיים והשלום
6 שלו' - שלום
7 וע"ד - ועל דבר
8 בעה"י - בעזרת השם יתברך
9 ואע"פ - ואף על פי
10 בע"ה - בעזרת השם
11 יתי' - יתברך
12 והי' - והיה
13 וב"ה - וברוך השם

אחינו. התשובה ע"ז[14] אלי באה בביטויים שיש בהם הבעת כבוד, אמנם כל אלה הם קטנות, העיקר היא רוממות הרוח ועז הנפש, רוחב דעת, הבנת השלום הכללי והכרת אור ד' ההולך ואור, בכל מסבות החיים, ואור ישראל הקיים עדי עד.

והנני מצפה בברכה אביך מצפה אשרך כה"י[15],

אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

14 ע"ז - על זה

15 כה"י - כנפשו היפה